

Jézus tanulságos történeteiben én mindig a „gazdag embernek” tekintettem magam, akinek rengeteg lehetőséget ad az élet, hogy észrevegye mások elesettségét. Gyerekkorom óta, ha hallom ezeket a meséket, sohasem a szegény, nélkülöző és segítségre szoruló helyébe képzeltem bele magam. Gondolatban azzal azonosultam, akit bizony lépre csal a világ, aki az élet nyújtotta örömeiben figyelmen kívül hagyja a rászorulót (*természetesen nem az „örömei” elvetésén van a hangsúly, hanem a „figyelmen kívül hagyáson”*). Ez bizony ijesztő, hogy elmulasztok valamit, amit a szemem meg sem lát, de még rosszabb, ha meglát, és úgy mulasztom el. Ugyanakkor izgalmas is, mert rajtam múlik, hogy lát-e szemem, hall-e fülem.

Itt köszönetet mondok a Megváltónak, hogy élénk élte, hogyan is lehetséges „látni és hallani”. Ezen ígéresznél is, mint másoknál, a fordulat, a vizsgálóra beadott dolgozatunk eredménye a halálunk után mutatkozik meg, mert van ott valami, ami itt nincs. Az az egy biztos, hogy innen idővel elmegyünk, és akkor már látjuk, merre is vittük a lángot, amit a születéssel kaptunk. Szóval fontos az éberség, ezt megértettük! De értésben a gazdag ember sem járt hátul. Tehát kell ide más is, nem csak az „értés”.

És hogy járt a gazdag ember? Akiket lenézett, magánál kevesebbre tartott, mind messzebbre és magasabbra jutottak. Nem lehet jó érzés. Már ő van a kapuban, és szeretne a vigasztaltak asztaláról némi morzsával jóllakni. A történetben legalább a testvéreivel jót tenne ugyan, hogy azok változtathassanak az életükön, mert már látja, minden igaz, amit a bölcsök bölcsen tanítottak. Ők ne jussanak arra a sorsra, amit magának teremtett. Küldjenek a testvéreknek vissza a halálból valakit, aki hiteles, akire hallgatnak majd! Jót akar talán, megváltozott? Együtt érzek a „gazdaggal”.

Voltaképpen rajta keresztül okulhatunk mi, akik még ezen az oldalon vagyunk, és a gazdag emberek gondtalan, vak életét éljük. Mi, az itt maradottak, mint a gazdag ember testvérei, szívesen vennénk a segítséget, hogy figyelmeztessenek bennünket a veszélyekre? Viszont itt jön a történet igazi figyelmeztetése – ami egyben Jézus feltámadásának analógiája is: „Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki feltámad a halottak közül!”

Legyünk hát éberek: az értés fontos, de nem elég! Cselekedjünk is!

Kérdések:

- Vannak-e gazdag barátaim, vannak-e szegény barátaim?
- Észreveszem-e, ha valaki segítségre szorul és a kapumba ül, hogy szinte már átesek rajta?
- Miért nem veszem észre a segítségre szorulót?
- Ha tudnám, mi vár rám, változtatnék az életemen?
- Ha „valaki” feltámadva, a halálból jön hozzám, hogy higgyek, hiszek-e majd neki?

Köszönöm, hogy ez az ígérés került a kapumba, és nem mentem el mellette úgy, hogy észre sem vettem. Sok lehetőséget és erőt kívánok mindenkinek azon az úton maradni, ami az Életre visz.

Terenyei Imre, Adony